

Legea 130/1999 (actualizata 2010) privind unele măsuri de protecție a persoanelor încadrate în muncă

EMITENT: PARLAMENTUL

PUBLICAT ÎN: MONITORUL OFICIAL nr. 190 din 20 martie 2007

Data intrării în vigoare : 20 martie 2007

Actualizata: 31 august 2010

CAP. I

Măsuri de protecție a persoanelor încadrate în muncă

ART. 1

Contractele individuale de muncă încheiate de următoarele categorii de angajatori vor fi înregistrate, în termen de 20 de zile de la data încheierii lor, la inspectoratele teritoriale de muncă:

- a) persoanele fizice;
- b) societățile comerciale cu capital privat;
- c) asociațiile cooperatiste;
- d) asociațiile familiale;
- e) asociațiile, fundațiile, organizațiile sindicale și patronale;
- f) orice alte organizații care sunt constituite și funcționează potrivit legislației române.

ART. 2

(1) Carnetele de muncă ale salariaților încadrați la angajatorii prevăzuți la art. 1 se păstrează și se completează de către inspectoratele teritoriale de muncă în a căror rază teritorială își are sediul angajatorul.

(2) Angajatorii sunt obligați să depună la inspectoratele teritoriale de muncă la care se păstrează și se completează carnetele de muncă ale salariaților:

- a) actele privind executarea, suspendarea, modificarea și încetarea contractelor individuale de muncă, în termen de 5 zile de la perfectarea acestora;
- b) lunar, dovezile de calculare a drepturilor salariale, până la data de 25 a lunii următoare celei pentru care se face plata acestora.

(3) Angajatorii care au înființat sedii secundare în alte județe decât în cel unde angajatorul își are sediul pot solicita ca păstrarea și completarea carnetelor de muncă ale salariaților care prestează munca în cadrul sediilor secundare să se facă de către inspectoratele teritoriale de muncă în a căror rază teritorială își desfășoară activitatea acestea. În acest caz, angajatorii au obligația de a înregistra contractele individuale de muncă ale salariaților și de a depune documentele menționate la alin. (2) la inspectoratul teritorial de muncă în a cărui rază teritorială își desfășoară activitatea sediul secundar și de a deține la sediul secundar o copie a acestor documente.

ART. 3

(1) La solicitarea unor angajatori care au posibilitatea de a păstra și completa carnetele de muncă ale salariaților, inspectoratele teritoriale de muncă pot aproba ca aceste operațiuni să fie efectuate de către acești angajatori.

(2) Angajatorii prevăzuți la alin. (1) au următoarele obligații:

- a) să depună lunar la inspectoratul teritorial de muncă dovezile de calculare a drepturilor salariale, până la data de 25 a lunii următoare celei pentru care se face plata acestora;
- b) să prezinte carnetele de muncă ale salariaților la inspectoratele teritoriale de muncă, la încetarea contractelor individuale de muncă ale acestora, în vederea certificării înscrierilor efectuate.

(3) Angajatorii care au înființat sedii secundare în alte județe decât în cel unde angajatorul își are sediul pot solicita ca păstrarea și completarea carnetelor de muncă ale salariaților care prestează munca în cadrul sediilor secundare să se facă de către acestea. În acest caz, angajatorii au obligația de a înregistra contractele individuale de muncă ale salariaților și de a depune documentele

prevăzute la alin. (2) la inspectoratul teritorial de muncă în a cărui rază teritorială își desfășoară activitatea sediul secundar.

ART. 4

(1) Contractele individuale de muncă încheiate de cetățenii români cu misiunile diplomatice și cu oficiile consulare străine cu sediul în România, precum și cu reprezentanțele din România ale unor firme, asociații, fundații sau organizații cu sediul în străinătate se înregistrează la Inspectoratul Teritorial de Muncă al Municipiului București, respectiv la inspectoratele teritoriale de muncă unde își au sediul misiunile diplomatice, oficiile consulare străine cu sediul în România, precum și reprezentanțele din România ale unor firme, asociații, fundații sau organizații cu sediul în străinătate.

(2) Carnetele de muncă ale cetățenilor români menționați la alin. (1) se păstrează și se completează de Inspectoratul Teritorial de Muncă al Municipiului București, respectiv de inspectoratele teritoriale de muncă.

ART. 5

(1) Pentru prestarea serviciilor prevăzute în prezenta lege, inspectoratele teritoriale de muncă vor percepe un comision stabilit după cum urmează:

a) 0,75% din fondul lunar de salarii, angajatorilor cărora le păstrează și le completează carnetele de muncă;

b) 0,25% din fondul lunar de salarii, angajatorilor cărora le prestează serviciile prevăzute la art. 3, constând în verificarea și certificarea legalității înregistrărilor efectuate de către aceștia.

(2) Angajatorii prevăzuți la art. 2 și 3 au obligația să calculeze comisionul și să depună lunar la inspectoratul teritorial de muncă o declarație fiscală privind stabilirea comisionului. Plata comisionului și depunerea declarației se vor efectua până la data de 25 a lunii următoare celei pentru care este datorat.

(3) Au obligația să calculeze comisionul și să depună lunar la inspectoratul teritorial de muncă o declarație fiscală privind stabilirea comisionului și sediile secundare ale angajatorilor, în situația în care păstrarea și completarea carnetelor de muncă ale salariaților, respectiv verificarea și certificarea înscrierilor efectuate în carnetele de muncă, se fac de către alt inspectorat teritorial de muncă decât cel unde își are sediul angajatorul.

(4) Modelul declarației fiscale prevăzute la alin. (2), precum și instrucțiunile de depunere și completare a acesteia se aprobă prin ordin al ministrului muncii, solidarității sociale și familiei, care se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

(5) Sumele reprezentând comisionul prevăzut la alin. (1) constituie venituri proprii ale Inspecției Muncii, se păstrează la Trezoreria Statului și sunt purtătoare de dobândă.

ART. 6

(1) Inspecția Muncii și inspectoratele teritoriale de muncă exercită controlul asupra modului în care sunt aplicate prevederile prezentei legi.

(2) Angajatorii au obligația de a permite efectuarea controlului și de a pune la dispoziție organelor abilitate toate documentele și actele solicitate.

(3) Împotriva actelor de control referitoare la modul de calcul al comisionului datorat și al penalităților aferente acestuia, stabilite potrivit prevederilor prezentei legi, se poate formula contestație, care se soluționează de către organul emitent.

(4) Prin derogare de la prevederile art. 3 alin. (2) din Legea nr. 252/2003 privind registrul unic de control, în cazul controalelor care au ca obiectiv depistarea muncii fără forme legale, registrul unic de control se completează după efectuarea acestora.

CAP. II

Răspunderea juridică

ART. 7

Nerespectarea de către angajator a prevederilor art. 1, 2, ale art. 3 alin. (2) și ale art. 5 alin. (2) constituie contravenție și se sancționează cu amendă de la 3.000 lei la 6.000 lei.

ART. 8

Constituie contravenție și se sancționează cu amendă de la 4.500 lei la 9.000 lei refuzul angajatorului de a permite intrarea în incinta unității a organelor de control prevăzute la art. 6 ori de a pune la dispoziție acestora documentele solicitate.

ART. 9

(1) Constatarea și sancționarea contravențiilor prevăzute de prezenta lege se fac de către inspectorii de muncă.

(2) Prevederile prezentei legi, referitoare la contravenții, se completează cu dispozițiile Ordonanței Guvernului nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 180/2002, cu modificările și completările ulterioare.

(3) Contravenientul poate achita pe loc sau în termen de cel mult 48 de ore de la data încheierii ori comunicării procesului-verbal jumătate din minimul amenzii prevăzut de lege, corespunzător faptei pentru care a fost sancționat, agentul constatatator făcând mențiune despre această posibilitate în procesul-verbal.

ART. 10

(1) Constituie infracțiune și se pedepsește cu închisoare de la 6 luni la 1 an sau cu amendă penală fapta persoanei care în mod repetat stabilește pentru angajații încadrați în baza contractului individual de muncă salarii sub nivelul salariului minim brut pe țară garantat în plată, prevăzut de lege.

(2) Cu pedeapsa prevăzută la alin. (1) se sancționează și infracțiunea constând în refuzul repetat al unei persoane de a permite, potrivit legii, accesul inspectorilor de muncă în oricare dintre spațiile unității sau de a pune la dispoziția acestora documentele solicitate, potrivit legii.

(3) Constituie infracțiune și se sancționează cu închisoare de la 1 la 2 ani sau cu amendă penală fapta persoanei care în mod repetat utilizează persoane care desfășoară activități salarizate, fără respectarea dispozițiilor legale ce reglementează încheierea contractului individual de muncă.

(4) Răspunderea penală, în condițiile alin. (1)-(3), revine, după caz, directorului, directorului executiv, administratorului, reprezentantului legal al angajatorului-persoană juridică, respectiv altei persoane împuternicite de către angajatorul-persoană juridică, angajatorului-persoană fizică ori reprezentantului legal sau altei persoane împuternicite de către angajatorul-persoană fizică.

ART. 11

Sanctiunile prevăzute la art. 7, 8 și 10 din prezenta lege se aplică persoanelor care se fac vinovate de încălcarea prevederilor respective.

ART. 12

(1) Neplata sumelor reprezentând comisionul prevăzut la art. 5 alin. (1) la termenul stabilit potrivit art. 5 alin. (2) se sancționează potrivit prevederilor legale în materie de colectare a creanțelor fiscale.

(2) Pentru recuperarea creanțelor reprezentând comisionul neachitat la termenul stabilit potrivit art. 5 alin. (2), precum și a dobânzilor și penalităților de întârziere datorate, potrivit legii, Inspekția Muncii, prin inspectoratele teritoriale de muncă, este abilitată să ducă la îndeplinire măsurile asigurătorii și să efectueze procedura de executare silită, potrivit dispozițiilor legale în vigoare în materie de colectare a creanțelor fiscale.

(3) Dispozițiile Ordonanței Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, se aplică în mod corespunzător, cu excepția cazului în care prin lege specială se dispune altfel.

CAP. III

Dispoziții finale

ART. 13

Inspekția Muncii poate utiliza sumele reprezentând comisionul prevăzut la art. 5 în condițiile stabilite prin hotărâre a Guvernului.

ART. 14

În aplicarea prezentei legi Ministerul Muncii, Solidarității Sociale și Familiei și Ministerul Finanțelor Publice, ca organe de specialitate ale Guvernului, pot emite norme metodologice care vor fi publicate în Monitorul Oficial al României, Partea I.

ART. 15

La data intrării în vigoare a prezentei legi se abrogă Legea nr. 83/1995 privind unele măsuri de protecție a persoanelor încadrate în muncă, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 166 din 31 iulie 1995.

ART. 16

Prezenta lege intră în vigoare la 60 de zile de la data publicării ei în Monitorul Oficial al României, Partea I